nacherib dū adoraret in tēplo deū suū a ꝓprijs
filijs ē occisus. Opa eni hoīs filij sui dicūt. Iu
xta illō Ecci. xj. In filijs suis agnoscit vir. Se-
cūdo habet de⁹ iste altare effluentie qd ē mēsa
sua. De qua exponi pōt illō ps. Fiat mēsa eoꝝ
corā ipis in laqueū. Est eni de diabolo sicut de
aucupe. Auceps. n. vbi maiorē copiā cibi spar
git: ibi laqueū suū abscōdit: vt dū auis auidi⁹
comedit: certi⁹ capiat vel p pedē vel p collū vel
totū corp⁹ rethi inuoluat. Eodē mō inter fer-
cula ⁊ pocula q̄ sup mēsā ponūt collocat diabo
lus laqueū gule vt excessiuos et voraces facili
ter cōphēdat. Eccs. ix. Sicut cōphēdunt aues
laqueo sic cōphēdūt hoīes tpe malo cū eis ex-
emplo supuenerit. Aliq eni hoīes capiūt p ca-
put: q2 forte ire psit. ꝫ neq3 loq. neq3 sensibus
alijs bene vti. Aliq p pedes. q2 licet garrulare
valeant: incessu tn̄ priuant. De hoc altari veri
ficat illud ps. Imponent sup altare tuū vitu-
los. Tertio habet de⁹ iste sabbatū sōnolentie.
Sabbatū idē ē qd reqes: et certe cultores ven
tris cū in tēplo suo diu seruierint fatigati vino
necesse habent ꝓfunde dormire in crastino et
tarde venire ad ecclam. Job. ix. Nō ē hic hō a
deo qui sabbatū nō custodit. Quarto hꝫ deus
iste sacrificia supfluitatis que sūt diuersa fercu
la sumptuose et curiose parata q̄ magis nocēt
nature q̄3 ꝓficiūt: q2 paucis minimisq3 natura
cōtenta est: quā si supfluis vrgere velis q̄cq̄d su
pefuderis: aut iniocundū fiet. aut noxiū. dic
Boeti⁹ de cōso. Et Sen. Multos morbos mlt
ta fercula fecerūt. De istis sacrificijs dr Esa. j.
Ne offeratis vltra sacrificiū frustra. Quinto
habet de⁹ iste oblatiōes iniquitatis. Iste obla
tiones sūt scortatiōes vel simbolisatiōes quas
multo libentius faciūt in taberna q̄3 faciāt ob-
lationes in eccla. Ecci. xxxiiij. Immolantis ex
iniquo oblatio ē maculata. Sexto iste de⁹ ha-
bet incensū voluptatis. hoc ē spēs: confectōes
et electuaria odorifera et palatū inflāmātia: vt
potus delectabiliter ingrediat. De hoc incēso
dicit ꝓpheta. Esa. j. Incensū abhominatio est
mihi. Septimo habet iste de⁹ sacerdotes labo-
riosos. hi sunt venatores: piscatores: pistores
et coci: ceteriq3 subseruientes quoꝝ tota sollici
tudo ē parare sacrificia deo suo ventri. In ps.
Moyses et Aaron in sacerdotib⁹ ei⁹. Moyses
interptat assūpt⁹ de aqs: ⁊ significat piscatores
Aaron q̄ vitulos et arietes iugulauit: macella
rios designat. q̄ oēs cōtinent sub arte coqna-
ria sicut frenefactiua sub militari. Octauo ha-
bet cantores luxuriosos q̄ cātilenas vocib⁹ ef-
feminati et gestu meretricio cū musicis īstrumē
tis decātāt. Esa. v. Ve q̄ ꝯsurgitis māe ad ebrie-
tatē sectādā et potādū vsq3 ad vesperā vt vino
estuetis. Cithara et lyra ⁊ vinū in cōuiuijs ve-
stris et op⁹ dn̄i nō respicitis. Nono habet iste
deus suos lectores mēdosos: et histriones io
culatores et adulatores et cātatrices ⁊ richmo-
rū factores: q̄ illo solo lucrāt sibi victū. ij. Ma
cha. ij. Oibus legentibus vtilitas cōferat.

Lectio. CXLI.

Non enim impossi
bilis erat omnipotens manus tua. q̄
creauit orbē terraꝝ ex materia inuisa. imittere
illis mltitudinē vrsoꝝ aut audaces leones aut
noui generis ira plenas et ignotas bestias aut
vaporē igneū spirātes: aut odorē fumi ꝓferē-
tes: aut horrēdas ab oculis scintillas emitten-
tes. Quarū nō solū lesura poterat illos exter-
minare. sed et aspectus per timorem occidere.
¶ Postq̄3 ostensum ē q̄ diuina iusticia punit pec
catores ꝓportionabiliter s̄m exigentiā pctōꝝ
q2 p que q̄s peccat: p hec et torquet. In hac pte
declarat q̄ diuina potentia nō ad certū gradū
puniendi ē limitata. Unde multo aliter posset
tā egyptios q̄3 chananeos puniuisse si sibi pla-
cuisset. Et circa hoc tria fiunt. Nam p̄mo decla
ratur magnitudo diuine potentie. Secundo
cōgruentia sue iusticie. Et tertio subinfert cō-
munis rō vtriusq3. scda ps ibi. Sed oīa in mē
sura. tertia ibi. Multū eni valere. ¶ Circa pri
mū duo declarant. Nā p̄mo ostendit q̄ de⁹ po
terat idolatras egyptios alit puniuisse mediā
te alia creatura. Secundo q̄ potuit eos alit pu
niuisse imediate p seipm sine ministerio alteri⁹
creature. Secūda ps ibi. Sed et sine his. ¶ Cir A
ca primū ꝓbatur q̄ deus potuit peccatores p
ministeriū alicuius creature dupliciter in ge-
nere punire ⁊ occidere: q2 vel p creaturas mō
creatas: vel p nouas et inuisas creaturas. Hoc
probatur sic. ¶ Quia potentia dei est omnipo-
tens et per consequens potest quicquid possi-
bile est fieri. ergo deus potuit ⁊ potest peccato
res affligere: vel creando noua genera bestia-
rum crudelium: qualiū subseruientium mini-
sterio occidantur peccatores: vl imittendo eis
bestias horrendas iā creatas q̄ ad peccatoruꝫ
destructionē sufficerent multipliciter. ¶ Quod
autem ad vtrunq3 sufficiat dei potentia: ꝓba-
tur dupliciter. tum quia aliter non esset omni-
potens: tum quia fecit quod plus est creando
orbem terrarum ex nihilo. Hec est sentētia lit-
tere. Dicit ergo sic. ¶ Non eni impossibilis erat
omnipotens manus tua impotens que crea-
uit orbem terrarū ex materia inuisa. ex mate-
ria scilicet informi s̄m imaginationē aliquorū
tam philosophorū q̄3 sanctorum. imo antea il
lam materiam creauit ex nihilo. Nō ergo erat
impotens illa man⁹ imittere illis multitudinē
vrsoꝝ qui crudeles sūt et voraces. iiij. Reg. ij.
Egressi sunt duo vrsi de saltu ⁊ lacerauerūt q̄-
dragita duos pueros ¶ Aut audaces leones.
iiij. ¶ Reg. xvij. Immisit illis leones q̄ interficie

TECHNISCHE UNIVERSITÄT DARMSTADT
http://tudigit.ulb.tu-darmstadt.de/show/inc-iv-277/0327
Universitäts- und Landesbibliothek Darmstadt
gefördert durch die DFG